

Bij 30 pCt. der geneesheeren ligt het inkomen tusschen	301	en	500	p.s.
„ 40 „ „ „ „ „ „ „ „	501	„	800	„
„ 12 „ „ „ „ „ „ „ „	801	„	1000	„
„ 14 „ „ „ „ „ „ „ „	1001	„	1500	„
„ 4 „ „ „ „ „ „ „ „			boven	1500 p.s.

Dit zijn de netto-inkomens na aftrek van alle verminderingen, die de wet toestaat. Een paar opmerkingen zullen voldoende zijn om de juiste beteekenis van deze cijfers in het licht te stellen.

Wat betreft de afgetrokken verminderingen: De personen met kleine inkomens (tot ongeveer 550 p. s.) betalen alleen belasting van het bedrag, dat overblijft na aftrek van zoo en zooveel voor eventueële kinderen en verzekeringen. Een aantal personen dus, wier zuiver inkomen iets meer dan 500 p. s. bedraagt, worden voor de belasting aangeslagen in een groep onder de 500 p. s. In zijn officiëel verslag spreekt de bovengenoemde ambtenaar van personen met inkomens van 300—500 p. s. als van de „lower middle class”; 501—1000 p. s. is „middle class” bij hem; 1001—2000 p. s. „upper middle class”. Ik kan mij hiermede zeer goed vereenigen, en de slotsom ligt dus voor de hand, dat 30 pCt. der geneeskundigen in de Kaapkolonie een inkomen hebben, dat volstrekt onvoldoende genoemd moet worden.

Persoonlijk reken ik de voldoende inkomens te beginnen bij 800 p. s. (alles is hier veel en veel duurder dan in de oude wereld); de inspecteur van een der hier gevestigde banken evenwel zeide mij een dezer dagen, dat hij 1000 p. s. beschouwde als „the bare minimum” voor een arts hier. Ik meen te weten, dat bijna alle hier gevestigde Nederlandsche collegae goed, enkelen zelfs schitterend geslaagd zijn; toch wil ik emigratie-lustige collegae bovengenoemde cijfers ter overweging geven.

Lijdenburg, 3 Mei 1917.

C. PIJPER.

DE NIEUWE TARIEVEN DER RIJKSVERZEKERINGSBANK.

Voor mij ligt een circulaire met de, tengevolge van de huidige tijdsomstandigheden, gewijzigde tarieven. Wij, geneeskundigen, kunnen niet anders dan toejuichen en waardeeren de pogingen om deze tarieven meer in overeenstemming met den tegenwoordigen levensstandaard te brengen, vooral wanneer dit van een Rijks-instelling uitgaat. Wij zien dan echter, dat in enkele, met name genoemde, groote steden de tarieven ongeveer 25 pCt. hooger zijn dan elders. Vergelijken wij dit met de vroegere tarieven, ongeveer 10 à 15 jaar geleden vastgesteld, dan zien wij, dat daarin genoemd zijn, behalve den Haag, Rotterdam en Amsterdam, ook Utrecht, Arnhem, Leiden, Haarlem en Groningen.

De vraag dringt zich nu op, waarom niet een eenvormig tarief voor het geheele land is vastgesteld. En deze vraag is zeer zeker gewettigd, als wij lezen, dat een algeheele tariefsherziening in voorbereiding is. De Rijksverzekeringsbank zal toch zeer zeker wel de overtuiging hebben, dat de levensstandaard in de steden voor de artsen zeker *niet* aanmerkelijk verschilt met dien op het platteland; dat integendeel op het platteland in vele opzichten de levensstandaard hooger is. Vervoermiddelen buiten zijn tegenwoordig ontzaglijk moeilijk te krijgen en duur, de stadsgeneeskundige kan gebruik maken van electriche trams; onderwijs in de steden is in alle opzichten te grijpen en goedkoop (in de buitengemeenten van Haarlem bijv. kost het onderwijs aan de H. B. S. veel meer dan 100 pCt. meer dan in de stad zelve; waarbij nog komen eventueële tramabonnementen en dergelijke. In andere plattelandsstreken van ons land met slechte verbindingen is het tegenwoordig bijna geheel onmogelijk voor een huisvader om zijn kinderen goed onderwijs te doen genieten). Belastingen en huurwaarden van huizen schelen tegenwoordig werkelijk niet veel meer met die in de stad. Huis-houdelijke behoeften zijn buiten bijna overal veel duurder en moeilijker te verkrijgen, terwijl de in steden te verkrijgen voordeelen (ontspanningen, bijv. concerten) voor den buitenman in vele opzichten onbereikbaar zijn. Wanneer nu het Rijk het voorbeeld geeft en geneeskundige diensten voor sommige steden hooger stelt dan voor het platte-

land, dan geeft het Rijk m. i. een slecht voorbeeld, daar het eerder andersom moest zijn. De geneesheer buiten toch moet behalve zijn gewone werk ook veel specialistisch werk doen (psychiatrie, chirurgie, verloskunde, tandheelkunde), hij heeft bovendien geen ziekenhuizen voor het grijpen en zijn bestaan is veel moeilijker.

Het komt mij gewenscht voor, hierop eens de aandacht te vestigen, dan kan hiermede door de raadgevende geneeskundige autoriteiten rekening gehouden worden bij de eventueel volgende tariefsherziening.

Santpoort, October 1917.

A. DE GROOT.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

WEENEN. — De tuberculose in oorlogstijd. Te Weenen daalde de tuberculose-sterfte regelmatig tot den oorlog. Sedert is zij onrustbarend gaan stijgen. Van de bevolking van Weenen stierven aan tuberculose in:

JAAR:	1906	1913	1914	1915	1916
Burgers	7427	6376	6158	7014	7810
Militairen.....	53	54	65	796	1841
Te zamen	7430	6430	6223	7810	9651

Ook op dit gebied vernietiging van den oogst van jaren! (*Deutsche med. Wochenschr.*).

NOORD-DAKOTA. — Gratis-verwijdering der gezonde appendix. Bij de wetgevende vergadering van Noord-Dakota is een voorstel ingediend, behelzende, dat een arts, die een gezonde appendix verwijdert, voor de operatie geen honorarium mag genieten. Alle verwijderde appendices moeten met het oog hierop tot onderzoek worden toegezonden aan het staatslaboratorium. Zulk een bepaling zal voor den chirurg vooral aangenaam zijn in het geval der „conscientie-appendectomie”, als hij, hoewel twijfelend, zich niet verantwoord acht, de appendix te laten zitten. Toch zal hij liever om niet opereeren, dan een mogelijk noodzakelijke operatie achterwege te laten (*Norsk. Magaz. f. Laegevidensk.*).

MÜNCHEN. — Een gift voor de levensmiddelencheikunde. Een onbekende heeft 10000 mark geschonken als bijdrage voor de stichting van de Deutsche Forschungsanstalt für Lebensmittelchemie” te München (*Münch. med. Wochenschr.*).

BERLIJN. — Regeerings-agar-agar. Het ministerie van oorlog heeft een voorraad agar-agar voor voedingsbodems in beslag doen nemen en in de Kaiser Wilhelms-Akademie doen opslaan. Daar kunnen de onderzoekingslaboratoria, die in het vrije handelsverkeer geen agar-agar meer kunnen krijgen, zich de *in het belang der volksgezondheid strikt noodige* hoeveelheden dezer stof tegen inkoopsprijs aanschaffen. Daarbij wordt gewezen op de mogelijkheid, dat gebruikte voedingsbodems weer opnieuw voor gebruik geschikt kunnen worden gemaakt. In het laboratorium van één der krijgsgevangenenkampen wordt soms 8-maal dezelfde agar-agar gebruikt (*Berl. klin. Woch.*).

PARIJS. — Syphilisbestrijding voorheen en thans. *Paris Médical* bevat een merkwaardige verordening, in 1496 (vier jaren na de ontdekking van Amerika), op grond van de uitbreiding der „grosse vérole” onder leiding van den bisschop van Parijs voor deze veste opgesteld. Vreemdelingen, vrouw of man, moesten binnen vier en twintig uren nadat de ziekte hen heeft aangetast, de stad verlaten, op poene van geeseling. In de portes St. Jacques en St. Denys zouden zij iemand vinden, die hun namen zou opschrijven en hun vier „sols parisis” voor reisgeld zou meegeven. Parijzenaars, die daartoe gelegenheid hadden, moesten zich tot hun genezing in hun woning terugtrekken. Behoeftige lieden zouden in dit geval door hun parochie van